

Sygn. akt V KK 25/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jarosław Matras

SSN Dariusz Świecki

Protokolant Anna Kowal

w sprawie **Z. K.**

skazanego z art. 178a § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 11 marca 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego,
od wyroku Sądu Rejonowego w Ż.

z dnia 10 września 2013 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ż.**

UZASADNIENIE

Z. K. stanął pod zarzutem tego, że:

- w dniu 1.06.2013 r. w Ł. na ul. D. – mającej status drogi publicznej – kierował rowerem znajdując się w stanie nietrzeźwości - 0,94 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu;

tj. popełnienia przestępstwa z art. 178a§2 k.k.

Wraz z aktem oskarżenia prokurator złożył na podstawie art. 335§1 k.p.k. wnioski o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i orzeczenie kar uzgodnionych z oskarżonym, wnosząc o wymierzenie kary 150 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda, a także środka karnego zakazu prowadzenia rowerów na okres 3 lat.

Sąd Rejonowy w Ż. uznając, iż zachodzą warunki z art. 335§1 k.p.k. wydanym na posiedzeniu wyrokiem z dnia 10 września 2013r. w sprawie sygn. akt II K .../13, uznał oskarżonego za winnego tego, że:

- w dniu 3.07.2013r. w Ż. w ruchu lądowym na drodze publicznej ul. P. jechał rowerem znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stężeniu 0,62 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu;

tj. czynu z art. 178a§2 k.k.

i za to wymierzył mu:

- karę 150 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda;

- na podstawie art. 42§2 k.k. orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na okres 3 lat;

Powyższy wyrok uprawomocnił się nie będąc zaskarżony przez żadną ze stron.

Obecnie kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny i podniósł w niej zarzut:

- rażącego i mogącego mieć istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie prawa karnego procesowego, tj. art. 14§1 k.p.k. polegające na uznaniu Z. K. za winnego tego, że w dniu 3. 07.2013r. w Ż. w ruchu lądowym na drodze publicznej ul. P. jechał rowerem znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stężeniu 0,62 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, podczas gdy skierowany w tej sprawie akt oskarżenia zarzucał mu, że w dniu 1.06.2013 r. w Ł. na ul. D. – mającej status drogi publicznej – kierował rowerem znajdując się w stanie nietrzeźwości - 0,94 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a tym samym na przypisaniu mu czynu, który nie został zarzucony aktem oskarżenia i którego nie dotyczyło przeprowadzone w tej sprawie postępowanie przygotowawcze, a zatem w sytuacji braku skargi

uprawnionego oskarżyciela, co stanowi bezwzględną przesłankę odwoławczą określoną w art. 439§1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17§1 pkt 9 k.p.k.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o uchylenie wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 537§2 k.p.k. w zw. z art. 17§1 pkt 9 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja w zakresie w jakim identyfikuje zaistniałe uchybienie jest oczywiście zasadna, tak jak wymaga tego art. 535§5 k.p.k.

Bezdyskusyjnie w zaskarżonym wyroku przypisano czyn, który opisem nie odpowiada temu, jak przyjęte zostało to w zarzucie aktu oskarżenia. Jednocześnie brak jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że taka zmiana opisu odpowiadała rzeczywistej woli Sądu orzekającego.

Stwierdzić zatem należy, że do zaistniałego uchybienia doszło w następstwie omyłki przy sporządzaniu części wstępnej wyroku – komparycji – i miała ona charakter „techniczny”. Tym samym Sąd Rejonowy dopuścił się rażącego uchybienia art. 413§1 pkt 4 k.p.k. Niewątpliwie bowiem w sprawie został prawidłowo wniesiony przez uprawnionego oskarżyciela akt oskarżenia, a opis zarzuconego w nim czynu odpowiada zarówno treści postawionego podejrzanemu zarzutu, jak i przebiegowi przeprowadzonego w tej sprawie postępowania przygotowawczego.

Nie można zasadnie twierdzić, że w niniejszej sprawie doszło do naruszenia art. 14§1 k.p.k., skoro wszczęcie postępowania sądowego nastąpiło na żądanie uprawnionego oskarżyciela i postępowanie to nigdy nie toczyło się o czyn inny, niż zarzucony w akcie oskarżenia. W konsekwencji zaistniałe uchybienie nie ma charakteru bezwzględnej przesłanki odwoławczej (art. 439§1 pkt 9 k.p.k.) i nie wiąże się z zaistnieniem uchybienia opisanego w art. 17§1 pkt 9 k.p.k.

Jednocześnie sporządzony w wyniku opisanej omyłki wyrok jest w tym stopniu wadliwy, a zaistniałe uchybienie na tyle istotne, że nie może być mowy o jego sprostowaniu w trybie art. 105§1 k.p.k. Musiało ono zatem skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku.

Nie zasługiwał też na uwzględnienie wniosek skarżącego w tej części, w jakiej wskazywał na potrzebę umorzenia postępowania, jak wskazano bowiem wyżej, brak jakichkolwiek racjonalnych podstaw do przyjęcia, że Sąd Rejonowy w Ż.

przewodził postępowanie przeciwko Z. K. o czyn taki, jaki wynikałby z opisu zawartego w komparycji wyroku. Przypomnieć wypada tu, że zaskarżony wyrok zapadł na posiedzeniu, a więc podstawą do jego wydania, zgodnie z dyspozycją art. 335§1 k.p.k. było przyjęcie, że okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości.

W tej sytuacji, wobec uchylenia zaskarżonego wyroku, sprawę należało przekazać właściwemu sądowi do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy Sąd powinien nie tylko dołożyć większej staranności przy sporządzaniu orzeczenia kończącego postępowanie, lecz dostrzec również zmiany wynikające z dyspozycji art. 12 pkt 3 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 25 października 2013 r., poz. 1247) zgodnie z której treścią, z dniem 9 listopada 2013 r., art. 178a§2 k.k. został uchylony, a czyn polegający na prowadzeniu przez osobę znajdującą się w stanie nietrzeźwości na drodze publicznej innego pojazdu niż określony w §1 tego przepisu, na podstawie jej art. 2 pkt 3a omawianej ustawy, stał się wykroczeniem określonym w art. 87§1a k.w.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.